

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ.

1 Τί ποτε διανοηθέντες οἱ ἀντίδικοι τοῦ μὲν πράγματος παρημελήκασι, τὸν δὲ τρόπον μου ἐπεχείρησαν διαβάλλειν ; πότερον ἀγνοοῦντες ὅτι περὶ τοῦ πράγματος προσήκει λέγειν ; ἢ τόδε μὲν ἐπίστανται, ἠγούμενοι δὲ λήσειν περὶ [τοῦ] παντὸς πλείω λόγον ἢ τοῦ προσήκοντος ποιοῦνται ; 2 Ὅτι μὲν οὐκ ἔμοι καταφρονήσαντες ἀλλὰ τοῦ πράγματος τοὺς λόγους ποιοῦνται, σαφῶς ἐπίσταμαι· εἰ μὲντοι ὑμᾶς οἴονται δι' ἀγνοίαν ὑπὸ τῶν διαβολῶν πεισθέντας καταψηφιεῖσθαι μου, οὐκ ἂν θαυμάσαιμι. 3 Ὡμην μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, περὶ τοῦ ἐγκλήματος, οὐ περὶ τοῦ τρόπου τὸν ἀγῶνά μοι προκεῖσθαι· διαβαλλόντων δὲ με τῶν ἀντιδίκων, ἀναγκαῖόν ἐστι περὶ πάντων <τὴν> ἀπολογίαν ποιήσασθαι. Πρῶτον μὲν οὖν περὶ τῆς ἀπογραφῆς ὑμᾶς διδάξω.

4 Ἀφικόμενος προπέρυσιν εἰς τὴν πόλιν, οὕπω δύο μῆνας ἐπιδεδημηκῶς κατελέγην στρατιώτης. Αἰσθόμενος δὲ τὸ πραχθὲν, ὑπετοπούμην εὐθέως ἐπὶ μηδενὶ ὑγιεῖ κατειλέχθαι. Προσελθὼν οὖν τῷ στρατηγῷ ἐδήλωσα ὅτι ἔστρατευμένος εἶην, ἔτυχον δὲ οὐδενὸς τῶν μετρίων. Προπηλακιζόμενος δὲ ἠγανάκτουν μὲν, ἡσυχίαν δ' εἶχον.